

[A fogalmazás leírása...](#)

[Férfi nyelvi beszámoló:](#)

[A hetedik évfolyam Erdélyben-vetése](#)

Beszámoló; az erdélyi kirándulásról 2019. május 7.-10.

Határtalanul! Hősök, királyok szentek nyomán Erdélyben

A Szent Imre Katolikus Általános Iskola hetedik évfolyama 2019. május 7-10. között a Határtalanul pályázat keretein belül Erdélybe látogatott tanulmányi kirándulásra. Harminchét diák és négy kísérő pedagógus vett részt a programban.

Előkészítő feladatainkat ősszel kezdtük. Kiselőadásokat készítettünk, adománygyűjtő vásárra készültünk kézműves termékeinkkel. Az utazás témájával kapcsolatban filmeket néztünk, a városi múzeumban foglalkozásokon vettünk részt. Igyekeztünk minél több Gödöllő- Erdélyi kapcsolatot feltárni. Ady –Léda, Körösfői Kriesh Aladár és a gödöllői szecessziós művésztelep, Undi Mariska minta gyűjteményei stb. Látogatást tettünk Szadán a kolozsvári születésű Székely Bertalan sírjánál és műtermének kertjében.

A várva várt utazás reggelén szüleink által alaposan felpakolt busszal hajnalban indultunk. Nagyváradon a püspöki székesegyházban Szent László hermáját, és a sok gyönyörű kincset láthattunk. A Kanonok soron sétálva, a történelmi belvárosban a régi magyar szecessziós épületeket, a Holnap alkotóinak szoborcsoportját, a Magyar Színházat tekintettük meg. Sétáltunk az EMKE kávéház épületénél, ahol Ady Endre megismerte híres műzsáját, Lédát, kinek villája Gödöllőn található. Ady kedvenc kávéházában alakult meg a Holnap Irodalmi Társaság. A Körös folyón átsétálva a Városházát, a csodálatosan felújított Fekete sas palotát, majd a várat néztük meg.

A Király-hágóra utaztunk tovább. Egy baleset miatt Csucsán csak kívülről láthattuk a Boncza-

kastélyt, mely Ady Endre feleségének Csinszkanak édesapjáié volt. Útközben meghallgattuk társaink kiselőadásait, a buszról megcsodáltuk Bánffyhunyard nevezetes „roma-rokokó” palotáit.

Körösfőn a híres református templomba látogattunk el, mely 1764-ben épült. Gyönyörű varrottasokban és pazar kazettás mennyezetében gyönyörködhattunk. Ismerkedtünk a népművészet jellegzetes formakincsével. Estére Torockóra érkeztünk a szállásunkra.

Kolozsváron a Házsongárdi temetőben megkoszorúztuk Kós Károly, Dsida Jenő, Reményik Sándor, Apáczai Csere János sírját. Megnéztük a régi várfal egy részét, a Karolina-oszlopot, Mátyás király szülőházát és az Erdélyi Magyar Egyetem épületét. Innen a főtérre vezetett utunk, ahol megcsodáltuk a Szent Mihály-templom mellett Mátyás király lovas szobrát, melyen elhelyeztük a megemlékezés koszorúját. Ekkor és itt gyülekeztek a magyar egyetemisták az egyetemi napok keretében szervezett felvonulásra. Bolyai-szülőháza mellett elhaladva a Farkas utcai templomhoz sétáltunk, mely előtt áll a Kolozsvári testvérek Sárkányölő Szent György-szobra. A református templomban sok régi magyar nemesi család címerét tekintettük meg, melyeket a templomnak adományoztak, valamint a szentélyben az Apafi család sírját. Itt találkoztunk egy iskolai csapattal, akik szintén a Határtalanul program keretében kirándulnak Erdélyben. Elénekeltek a Himnusz, majd a buszhoz visszasétálva búcsút vettünk Kolozsvártól. Itteni látogatásunk alatt a magyar kormányfő előadást tartott a Sapientia Egyetemen, mely mellett elhaladtunk.

A tordai-sóbánya felé haladva kiselőadásból hallottuk, hogy a tordai országgyűlésen 1586-ban a világon először hirdették ki a „lelkiismereti szabadság és a vallási türelem” törvényét. A sóbányában a 40 m-es mélységbe vezető lépcsősor leküzdése után egy csodálatos csarnokba jutottunk, ahol ping-pong asztal, mini golf, játszótér, csónakázó tó, sőt még egy óriáskerék is a látogatók szórakozását biztosította. A plafonról lelógó „sócseppkő” mesés látványt nyújtott. A Tordai hasadékban túráztunk. Csodálatos, bár kissé veszélyes. Több alkalommal sziklaperemen és függőhídon vezetett át utunk. Idegenvezetőnk geológiai ismereteit érdeklődve hallgattuk, majd a „Szent László pénzének” nevezett kis kőekkel is megajándékozott mindenkit. Szent László Tordai-hasadék legendáját elevenítettük fel.

Harmadik nap reggelén látogatást tettünk a Kis Szent Teréz Gyermekotthonban. Egy két kis lakóját még otthon találtuk, mielőtt indultak az iskolába. Szívmelengető volt látni az iskolába induló sok boldog kisgyereket és nevelőjüktől hallani történetüket. Sok mesekönyvet, tankönyvet, játékokat és pénzadományt is vittünk ajándékba. A ház vezetője hálás köszönettel fogadta a több doboznyi adományt. Beszélgettünk Böjte Csaba Atya munkásságáról.

Elsétáltunk a Székelykő lábához, megnéztük a Néprajzi Múzeumot, ahol sok szép, régi használati tárgyat, bútort csodálhattunk meg, mely a helyi lakosok életmódját, néphagyományait mutatja be.

Nagyenyeden a várat és a templomot néztük meg. Az 1848-as vérengzések emléktáblájánál elhelyeztük koszorúnkat. A híres nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégiumban sikerült néhány kicsivel interjút is készítenünk. Sok érdekességet tudtunk meg tőlük. Gyulafehérváron bejártuk a várat, betértünk a csodálatos székesegyházba Megemlékeztünk Hunyadi Jánosról, és Lászlóról, I Rákóczi Ferencről, II. Apafi Mihályról, János Zsigmondról, Bethlen Gáborról, és I. Rákóczi Györgyről.

Kenyérmező mellett elhaladva Déva várát felvonóval vettük célba. Felidéztük Kőműves Kelemen balladáját. Gyalogszerrel indultunk lefelé egy erdei ösvényen és egy sötét barlangon is áthaladtunk. Megcsodálhattuk a Bethlen-család Magna kúriáját is.

A parkolóban állt egy másik „Határtalanul” utazásban résztvevő magyar csoport is. Csernakeresztúrra ezzel a csapattal együtt érkeztünk. Vacsora után a vendéglátó bácsi elmesélte a bukovinai székelyek történetét, egészen a Mádéfalvi veszedelemtől kezdődően.

Erdélyi kirándulásunk utolsó napján Vajdahunyd várát hódítottuk meg. A hely hatalmas voltáról tanúskodik, hogy majdnem 2 órán keresztül sétáltunk benne, teremről-teremre, folyosóról-folyosóra és nem is jártunk mindenhol. Méretei óriásiak, lenyűgöző a látványa.

Máriaradnán énekeltünk a templomban és sétáltunk a környékén. Szintén Mária-zarándokhely, mint Máriabesnyő.

Utolsó állomásként Arad városát vettük célba. Mielőtt a vesztőhely obeliszkjéhez értünk, megemlékeztünk Aradról és a vértanúkról, a koszorúzás alatt elénekeltük a Himnuszt.

Előadásaink, és idegenvezetőnk rendkívül érdekes ismertetőinek hallgatásával, énekléssel, alvással, tanáraink stewardesshez méltó gondoskodásával teltek a négy nap alatt buszon töltött óráink.

Felejthetetlen emlékekkel, új barátságokkal gazdagodtunk.

Köszönjük szépen ezt a csodálatos utazást!

(szimre)

Pedagógusok, diákok